

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانِ يَوْمَ ﴿لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی، که ساعتی جلوتر یا دیرتر نخواهد بود».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانِ عِنْدَ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ، وَعِنْدَ مُفَارَقَةِ الرُّوحِ وَعِنْدَ مُعَايِنَةِ الْمَوْتِ.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، هنگام سختی های مرگ و هنگام جدا شدن روح و هنگام مشاهده مرگ.

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانِ عِنْدَ هَوْلِ الْمُطَّلَعِ وَعِنْدَ الْوُقُوفِ بَيْنَ يَدَيْكَ.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، هنگام وحشت خروج از قبر و هنگام ایستادن در پیشگاهت.

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانِ عِنْدَ هَوْلِ الْقِيَامَةِ وَشَدَائِدِهَا.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، هنگام وحشت قیامت و سختی های آن.

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانِ ﴿يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که مردم همچون پروانه های بر زمین افتاده باشند».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانِ ﴿يَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که قیامت به پا می شود».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانِ ﴿يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که مردم برای پروردگار جهانیان به پا می شوند».

إِلَهِي، أَلَا مَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِنَفْسٍ شَيْئًا وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که هیچ کس برای دیگری چیزی را مالک نیست و امر در آن روز برای خداوند است».

إِلَهِي، أَلَا مَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که چهره‌هایی سفید می گردند و چهره‌هایی سیاه می شوند».

إِلَهِي، أَلَا مَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ وَأُمِّهِ وَأَبِيهِ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که انسان می گریزد از برادر و مادر و پدرش و از همسر و فرزندان، برای هر کدام از آنان در آن روز وضعی است که او را مشغول می سازد».

إِلَهِي، أَلَا مَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَقَالَ صَوَابًا﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که روح و فرشتگان به صف ایستند سخن نمی گویند، جز آنکه خداوند رحمان او را اجازه دهد و سخن به صواب گوید».

إِلَهِي، أَلَا مَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که انسان می نگرد به آنچه خود پیش فرستاده و کافر می گوید کاش خاک می بودم».

إِلَهِي، أَلَا مَانَ الْأَمَانُ ﴿فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ فَاصْبِرْ صَبْرًا جَمِيلًا﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال باشد پس صبر کن، صبری نیکو».

إِلَهِي، أَلَا مَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ يَوْدُ الْمَجْرِمُ لَوْ يُفْتَدَى مِنْ عَذَابٍ يَوْمَئِذٍ بِبَنِيهِ * وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که گناهکار دوست دارد که عذاب آن روز را از خود دور کند با فدا کردن فرزندان و همسر و برادرش».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاجِفَةُ * تَتْبَعُهَا الرَّادِفَةُ * قُلُوبٌ يَوْمَئِذٍ وَاجِفَةٌ * أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که می لرزد لرزنده و در پی آن می آید در پی آینده، دل هایی در آن روز پریشانند و چشمانشان نگران».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَحْجُورًا﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که فرشتگان را می بینند مژده ای نیست در آن روز گناهکاران را و می گویند که شما محروم و ممنوع باشید».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ يَعَضُّ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا * يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا﴾

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که ستمکار دست هایش را به دندان می گزد و می گوید کاش راهی برای خود همراه پیامبر می جستم وای بر من کاش فلانی را به دوستی نمی گرفتم».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ شِيبًا * السَّمَاءُ مُنْفِطِرٌ بِهِ كَان وَعْدُهُ مَفْعُولًا﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که پسران را پیر می سازد، آسمان در آن شکافته می شود وعده او عملی شده می باشد».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که به جهنم می گوییم آیا پر گشته ای و می گوید: آیا فزونی وجود دارد؟»

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾.

خدای من، امان می خواهم، امان می خواهم، «روزی که بی نیاز نمی کند دوستی از دوستی چیزی را و آنها یاری نمی شوند».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانُ ﴿يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾.

خدای من، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، «روزی که هر شخصی می‌آید با آنچه انجام داده است و آنان هرگز ستم نشوند».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانَ ﴿يَوْمَ لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾.

خدای من، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، «روزی که کسی چیزی به جای دیگری مجازات نبیند و پذیرفته نشود از او شفاعتی و گرفته نمی‌شود از او تاوانی و آنان یاری نشوند».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانَ ﴿يَوْمَ تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمَلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَارَىٰ وَمَا هُمْ بِسُكَارَىٰ وَلَٰكِنَّ عَذَابَ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾.

خدای من، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، «روزی که هر زن شیرده طفل خود را (از هول) فراموش کند و هر آبستن بار رحم را بیفکند، و مردم را (از وحشت آن روز) بی‌خود و مست بنگری در صورتی که مست نیستند و لیکن عذاب خدا سخت است».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانَ ﴿يَوْمَ أَرَقَّتِ الْأَرْقَةُ * لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ﴾.

خدای من، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، «روزی که نزدیک شود قیامت، هیچ کس غیر خدا آن روز را آشکار نتواند ساخت».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانَ ﴿يَوْمَ لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾.

خدای من، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، «روزی که نه هیچ پدری ذره‌ای به کار فرزند آید و نه هیچ فرزندی ذره‌ای به کار پدر آید، البته وعده خدا حق و حتمی است».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانَ ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾.

خدای من، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، «روزی که مال و فرزندان (هیچ به حال انسان) سود نبخشند. و تنها آن کس سود برد که با دل با اخلاص پاک (از شرک و ریب و ریا) به درگاه خدا آید».

إِلَهِي، أَلَا أَمَانَ الْأَمَانَ بِحَقِّ مُحَمَّدٍ، وَبِحَقِّ الْأَنْبِيَاءِ وَالْمُرْسَلِينَ، وَالْأَيِّمَةِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ، بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى خَيْرِ خَلْقِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ أَجْمَعِينَ، وَسَلَّم تَسْلِيمًا كَثِيرًا كَثِيرًا.

خدای من، امان می‌خواهم، امان می‌خواهم، به حق محمد و به حق پیامبران و فرستادگان، و امان پاک طاهر،
به رحمتت ای مهربان‌ترین مهربانان، و صلوات خداوند بر بهترین آفریدگانش محمد و خاندانش همگی، و سلام
فراوان فراوان بر آنان باد.

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer

Mentazer Mentazer